Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26110
Copyright: Admont, Benediktinerstift

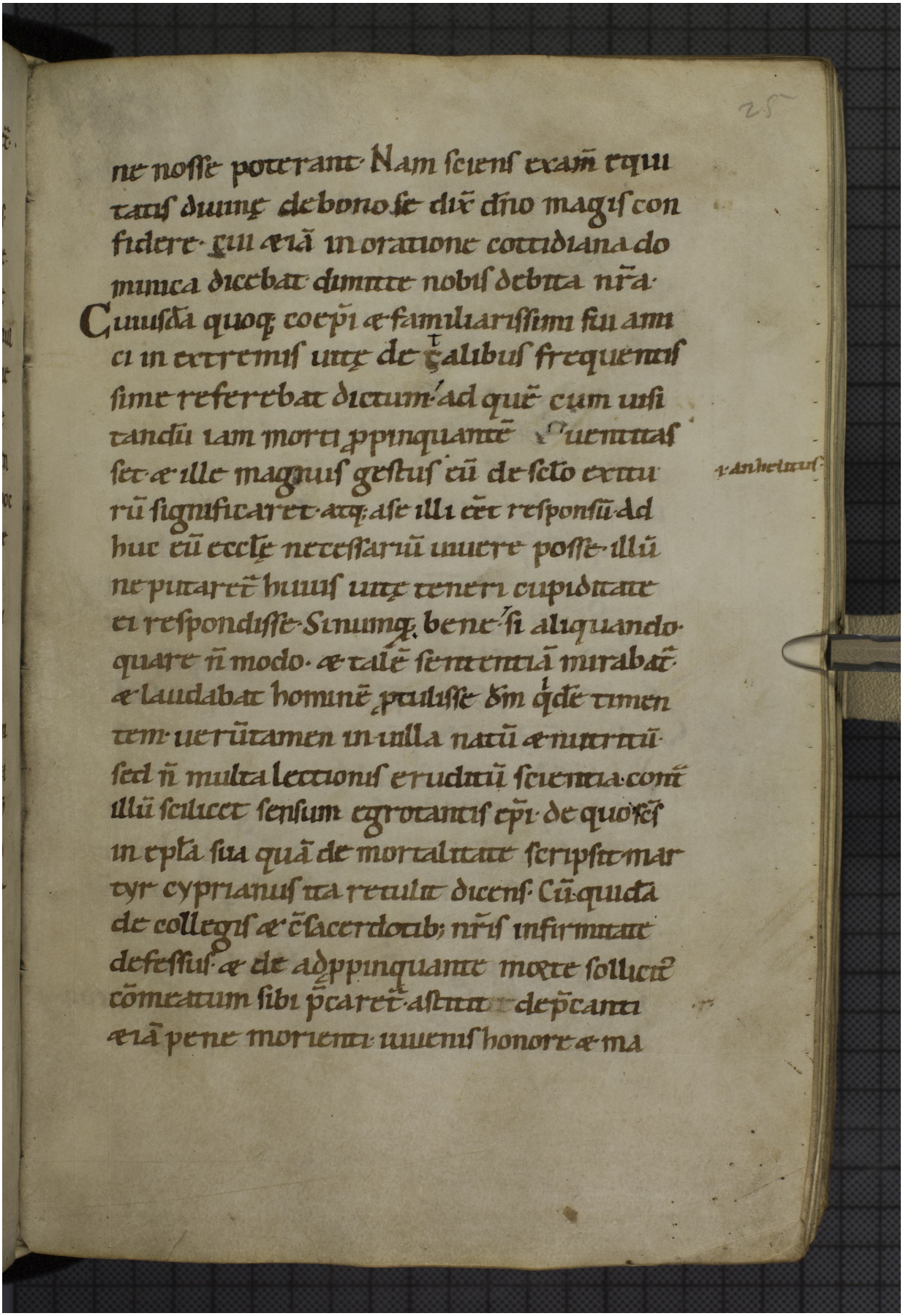

25

ne nosse poterant. Nam scienſ exam̃ equi
tatiſ diuinę de bono ſe diẋ dño magiſ con
fidere. qui eriã in oratione cotidiana do
minica dicebat dimitte nobiſ debita nr̃a.
Cuiusdã quoq; coep̃i e familiariſſimi fui ami
ci in extremiſ uitę de talibuſ frequentiſ
ſime referebat dictum. ad quẋ cum uiſi
tanti iam morti ꝓpinquanti uenitaſ
ſet. e ille magnuſ geſtuſ eũ de ſcto extiti
rũ ſignificaret. atq; aſe illi eet reſponſũ. ad
huc eũ eccle necesſariũ uiuere poſſe. illũ
ne putaret huiuſ uitę teneri cupiditate
ei reſpondiſſe. Sinumq; bene. ſi aliquando.
quare ñ modo. e talẽ ſententiã mirabat.
e laudabat hominẽ ꝓuiſſe dm̃ q̃ de timen
tem. uerũtamen in uilla natũ e nutritũ.
ſed ñ multa lectioniſ eruditũ. ſcientia com̃
illũ ſcilicet ſenſum egrotantiſ ep̃i. de quo eſ
in epla ſua quã de mortalitate ſcripſit mar
tyr cypranuſ ita retulit dicens. Cũ quida
de collegiſ e ẽ ſacerdotib; nr̃iſ infirmitate
defeſſuſ. e de adꝓpinquante morte ſollicit̃
cõmeatum ſibi p̃ caret. aſtitit. de p̃cantiſ
eriã pene morienti. iuuenis honore e ma

1 Anhelitus